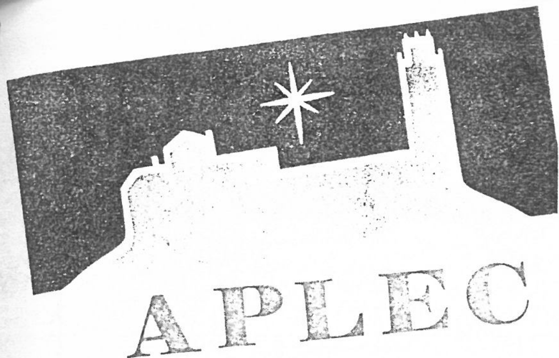
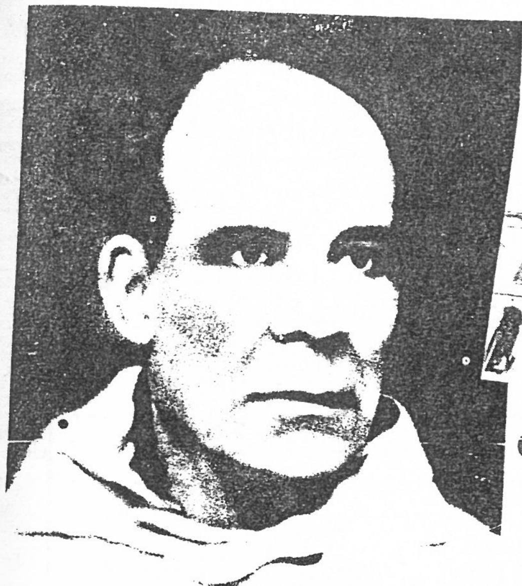
29

PORTAL OBERT

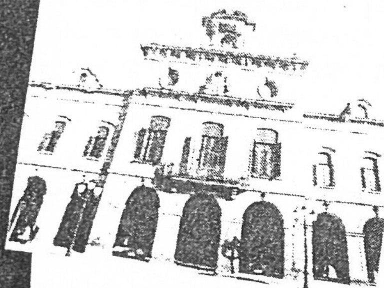
Revista del Seminari de Barcelona

ANY V — MAIG DE 1988

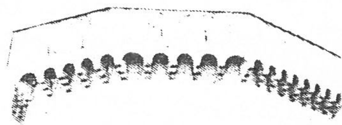

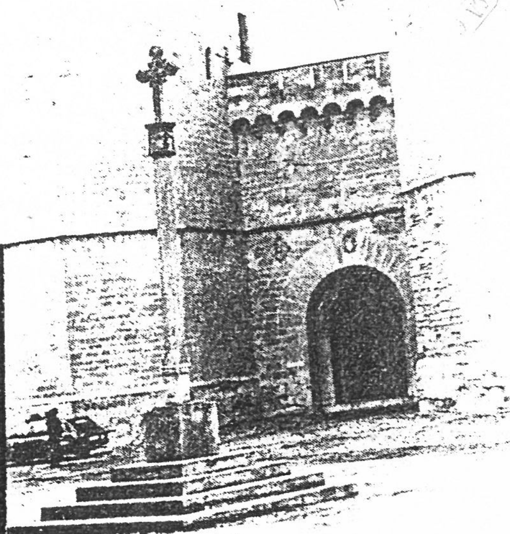
FRANCESC PALAU

eleccions

SOLLICITUDO REI SOCIALIS

MIL·LENARI

CATALUNYA SOLIDÀRIA

Campanya Europea sobre la Interdependència i la Solidaritat Nord-Sud

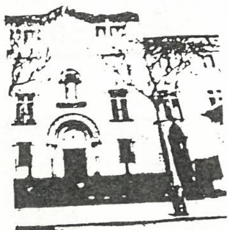
fòrum "home i evangeli"

temporal primaveral

David '88

AGENDA

SEMINARI

13 de maig. De 4 a 7 de la tarda, a l´edifici del Seminari Conciliar, JORNADES de FORMACIÓ: "Centenari de l´entronització de la Mare de Déu de la Mercè".

20 de maig. Eucaristia d´acció de gràcies, a l´Església Catedral, presidida pel Dr. Jubany, a les 7 de la tarda, amb motiu de la beatificació del P. Francesc Palau.

25 de maig. A les 7´30 de la tarda, a la capella del Seminari Conciliar, un grup de seminaristes rebran el ministeri de Lectors.

7 de juny. A les 8 de la tarda, a la capella de la residència de la Sagrera, un grup de seminaristes rebran el ministeri d´Acòlits.

FACULTAT

13 de maig. A les 9 del vespre, al Palau de la Música Catalana, sortida cultural amb motiu de "LA SIMFONIA DELS DOS MONS" de Dom Helder Camara i Pierre Kaelin, dins la campanya "Catalunya Solidària".

17 de maig. Homenatge al P. Palau i conferència del P. Eulogio Pacho O.C.D., Doctor en Història Eclesiàstica i professor de la Facultat de Teologia del Teresianum de Roma: "Teologia i experiència d´Església en el P. Palau". A les 7 de la tarda.

SECRETARIAT DIOCESÀ DE PASTORAL DE LA MARGINACIÓ

11 de maig. A les 8´30 del vespre, al col·legi del Sagrat Cor (c/. Diputació, 326), TAULA RODONA sobre "Societat - Joventut marginada, culpables o víctimes?" Amb: Joan Costa (sociòleg), F. Xavier Gracia (advocat), Ester Jiménez Salinas (advocat) i Lluís Hernández (alcalde).

28 de maig. A les 10 del matí, al col·legi de la Salle-Bonanova, trobada: "RESAR AMB ELS POBRES". La Gna Griselda Cos, de la comunitat benedictina de St. Pere de les Puel·les, oferirà el seu testimoni específic, que ho és per a servei de tots els cristians.

TALLERS D´EXPRESSIÓ PASTORAL

14 de maig. A la Sala Claret (c/ Llúria, 5, entresòl), de 10 a 2/4 d´1, s´explicaran i experimentaran les dinàmiques del Temps de durant l´any proposades a la publicació "Missa Familiar".

DELEGACIÓ DIOCESANA DE JOVENTUT

12 de maig. "PREGUEM AMB MARIA". Escola de pregària a la Catedral, a les 7´30 de la tarda. A les 7 comença l´assaig de cants.

21 i 22 de maig. "APLEC DE L´ESPERIT´88" A Lleida - ciutat-. El Servei de Premsa de l´Aplec informa del telèfon del Secretariat. És el (93) 318 67 65. L´adreça és: c/ Rivadeneyra,6,3er 08002 Barna

27,28 i 29 de juny. Curset i material de Post-Confirmació. Es farà una revisió global del curs, tot presentant els Moviments i parlant d´una possible coordinació zonal. El curs el coordina el P. Antoni M. Serramona. c/. Rivadeneyra, 6, 4art. De 7 a 8´30 de la tarda.

SUMARI

Nota : Els informem, tot demanant disculpes, per la mancança que vàrem tenir al darrer nº(l'Extra del Seminari) que corresponia als nºs 27 i 28, i no només el 27 tal i com s'indicava a la portada.

Director
Valentí Alonso

Cap de Redacció
Sergi Gordo

Redactors
Carles Catasús
Josep Mª Basté

Disseny Gràfic
David ll. Fluriach
Ramon O. Sànchez

Administrador
Agustí Pañella

PORTAL OBERT
Revista Seminari de B.
Dip.Leg: B-43509-86
Efta: Seminari de B.
c/Diputació 231
08007-B

EDITORIAL

MOGUDA PRIMAVERAL

Un nou mes. Un nou PORTAL OBERT. És tercer trimestre, la recta final del curs, període que cal vetllar atentament, car s'ajunta tot al mateix temps:

-És un temps en què podem caure en el perill de multiplicar-nos: trobades, sortides, recessos, reunions, programació de colònies, organització de l'estiu,...i...els exàmens!

-És un temps en què reivindiquem la nostra realitat nacional tot celebrant l'inici del Mil·lenari de Catalunya. Que lluny el dia que el Comte Borrel aconseguí independitzar el país dels carolingis! Quina gran ocasió per mirar vers el futur de la nostra terra i reclamar per a ella el respecte dels seus drets i valors culturals, la bona acollida i integració dels nou vinguts, la lluita contra tot signe de violència que pugui aparèixer en la nostra història!

-És un temps d'eleccions al Parlament de Catalunya. Amb el nostre vot mesurarem el termòmetre de la responsabilitat cívica.

-És un temps en què ens alegrem amb les germanes del Seminari, les Carmelites Missioneres: l'Església, proclamant beat el P. Francesc Palau, ha reconegut la fermesa del seu únic amor: el Crist Total, Jesús i els germans.

-És un temps de joia, de solemne al·leluia, de l'Aplec de l'Esperit dels joves cristians de Catalunya i les Illes que celebrarem el 21 i 22 de maig a LLeida, de centenars d'infants que s'inicien a la primera comunió, de nous confirmats, de nous diaques i preveres, de companys nostres que rebran els ministeris d'acòlit i de lector...

-És un temps en què se'ns recordarà la necessitat i l'obligació ètica de cooperar entre el Nord i el Sud dins la campanya "Catalunya Solidària", promoguda pel Consell d'Europa.

-És un temps de revisió: cal que avaluem ara com hem acomplert els projectes personals, de grup, de seminari, pastoral...que la tardor passada ens proposàvem.

-És un temps de...afegiu-hi el que us plagui!

Com veieu és massa "la moguda primaveral" que tenim. Acabarem marejats? Potser no tant com sembla, oi? El cert és que seria una dissort si continuéssim corrent d'un cantó a l'altre, sense esma, insatisfets. Seria una pena no aprofitar aquest temps pasqual que ens ajuda a descobrir "què és viure": ens ho mostra Jesús, el seu dia a dia, a tu, a mi mateix; ens ho confirma la seva mort i ressurrecció; i sabem que qui creu en Ell i viu en Ell, afirma l'autèntica vida, viu arrelat en el món, comparteix la mateixa sort que tothom, però amb un tarannà nou, amb una mirada nova.

SEMINARI

UN DIACA XERRA SOBRE ELS SEUS RECORDS DE JOVENTUT...

Cinc anys de Seminari han passat aviat, sense que pugui dir que en cap moment hagi volgut "fer les maletes". I ara, ordenat de diaca, és quan puc començar a viure més intensament la vocació.

De fet, a voltes he dit que la meva vocació no és gaire usual, tot pensant que, malgrat haver-la descobert a la meva parròquia (la de la Mare de Déu de la Bonanova), s'anava gestant des de la Universitat; ara ho veig clar. Quan estudiava Dret, ben convençut de que m'agradava (i encara dura aquest vici!), jo no em deixava dur concretament per l'Esperit Sant, ni la meva vida interior podia ser cap exemple per res. I això que vaig passar deu anys als jesuïtes... però la meva generació va rebre de retruc la crisi d'identitat postconciliar dels nostres educadors, i semblava, que tots plegats, teniem una certa vergonya de parlar de Déu. Per això, quan en arribar al segon curs de Dret em tocaren les classes corresponents de Dret Canònic (una assignatura que en ma vida havia jo somniat), vaig quedar ben sorprès de que, en aquell ambient tan hostil, es pogués parlar tranquillament de l'Església. L'estudi del Dret Canònic m'apassionà per la seva raresa metodològica, i tothora llegia tractats del tema. El meu professor, per altra banda, no tenia incovenient en perdre moltes hores xerrant amb mi de "lo diví i lo humà"...així que, per mi mateix, tot coneixent la vessant més humana de l'Església, vaig acabar redescobrint Déu com una realitat. Però clar, només amb el contacte amb una Església concreta, tot combinant experiències, es va produir l'inexplicable experiència de sentir-se cridat al presbiterat.

Així que ja podeu veure: fins del Dret Canònic pot Nostre Senyor treure alguna cosa...

Els anys de Seminari han estat molt actius: primer, aprofundir la vocació; segon, els estudis de teologia; després, la pròpia vida de seminarista, sobretot amb els companys, car m'ha tocat viure amb uns companys únics i hem format un curs molt entranyable; també la Universitat, com a professor; i l'activitat parroquial del temps que em quedava.

Però no puc dir que estigui cansat: en realitat, és que m'ho prenc amb tranquillitat d'esperit.

Parlem d'on he viscut: primer a la Sagrera, després a l'edifici del Seminari. A la Sagrera, els dos primers anys vàrem estar ben còmodes: no passavem de la vintena, i tots teniem edats semblants. Però els dos altres anys casi arribem a trenta: feiem torn fins per dutxar-nos! Per això, quan el meu curs passà al carrer Diputació, el canvi pel que fa a l'espai, fou més que notable. I sempre és divertit estrenar residència: jo ho vaig fer per dos cops.

I dels superiors: com a nota global, passen l'examen (em reservo la nota "in pectore";faltaria més!). Però sé que sempre han intentat ajudar-nos. I cada cop són més companys que superiors.

Però els records millors són la pregària i la relació personal. Ara visc de gust i a fons l'Ofici Diví, i això és perquè l'ambient d'aquests anys l'han valorat, i tots ens esforçàvem per millorar les celebracions, sense intentar inventar coses especials. I, per fi, amb tots els qui he conviscut s'ha donat un clima de confiança i de respecte, que ara ens uneix quan ja hi som fora.

Un cop surts del Seminari, les coses canvien una mica. Vas a viure a una parròquia, els companys amb qui xerraves i reies ja no hi són, t'has d'adaptar a un ambient diferent. Però jo, gràcies a Déu, he trobat també a Santa Tecla bons companys, tant entre els capellans com entre els fidels. Ara m'agradaria tan sols, si el Senyor ho vol, que sortís d'allà alguna vocació...és com un petit caprici. Perquè, com sempre, la feina d'evangelització és molta a tot arreu.

Santi Bueno

NOTÍCIES

GRUPS DE RDV de seminaristes ens vam trobar el 28 de febrer passat a la residència de La Sagrera per tal d'aprofundir entorn del lligam entre "La revisió de Vida (RdV.) i la pregària. Fou una bona tarde de diumenge per compartir les nostres inquietuds comunes. Ens hi va ajudar Mn. Joan Enric Vives.

ELS EXERCICIS ESPIRITUALS d'enguany es van celebar del 25 al 30 de març. Els del Convictori els van fer a l'Hostalets de Balenyà amb el P. Jesús Renau; els de la residència del carrer Diputació al monastir de Poblet amb el P. Santi Thió, i els de La Sagrera a El Miracle amb Mn. Joan Ramon i Cinca.

ELS CORRENTS PICTÒRICS ACTUALS va ser el tema de les passades Jornades de Formació del Seminari, divendres 15 d'abril. El Sr. Raimon Ribera, conegut convocant del Fòrum "Home i Evangeli" i gerent de la Fundació Miró de Barcelona, va ser l'encarregat d'iniciar-nos en el difícil coneixement de la pintura actual, des de l'impressionisme, fauvisme, expressionisme, cubisme, fins als nostres dies.

FRANCESC PALAU I QUER, UN HOME D'ESGLÉSIA fou el tema d'una tarde de convivència de tots els seminaristes de Barcelona amb la comunitat de Carmelites Missioneres del Seminari. Dues germanes varen ser les que ens van donar a conèixer aquesta gran figura del segle passat, ben actual per altre part. Després d'una primera xerrada en què s'em mostrà l'època, el marc històric, la mística i la praxi d'aquest home lliure, s'ens passà un vídeo sobre la seva vida. Tot plegat, la tarde del 9 de març passat, ens va servir a tots per aprofundir alguns reclams que el missatge del P. Palau ens llença també avui: el seu únic amor per l'Església que ha de revelar el rostre del Crist al nostre món. No cal dir que ho vam acabar amb un bon berenar.

A ROMA han estat el curs de 2on de Teologia de la residència de Diputació, amb Mn. Manel Roig i Mn. Ramon Prat. El motiu ha estat poder compartir deprop la gran festa de la BEATIFICACIÓ del P. Francesc Palau, diumenge 24 d'abril passat, junt amb la cominitat de Carmelites Missioneres del Seminari. Al proper nº de PORTAL OBERT us donarem més informació.

DIÒCESI

IV fòrum "home i evangeli"

Al llarg de tres anys s'ha fet un repàs a temes claus en la militància cristiana: "LLiures al servei dels homes", "Oberts al futur, constants en l'esperança" i "Cridats a la fraternitat".

Amb aquest preuat bagatge s'inicià el IV Fòrum "HOME I EVANGELI" sota el lema de trobada "ARRELATS AL MÓN; CREIENTS ARA", tot intentant proposar una reflexió sobre les dificultats actuals del viure la fe cristiana per tal de veure quins camins vàlids de resposta trobem.

En Josep LLigades va voler incloure en una complerta presentació els aspectes de recerca i d'esperança que ens esperonaran durant l'any. "Tenim en comú una cosa fonamenta les ganes de mirar endavant, les ganes de viure en el nostre món amb normalitat i compartint la vida de l'altra gent, les ganes de viure la nostra fe com una cosa estimulant i no com una angúnia estranya i sectària, les ganes de cooperar amb humilitat a tot allò que pugui humanitzar la vida de tots, les ganes de treballar per una Església que pugui ser de veritat senyal d'esperança per als homes.

Ens agrupem aquí per reforçar-nos mútuament en aquest camí i aquestes opcions. Per escoltar-les, per dir-nos-les, per convertir-les també en pregària i celebració entorn de Jesucrist.

Repassarem les dificultats actuals del ser cristià. Totes les dificultats que siguem capaços de formular, però no ens quedarem pas només aquí. Perquè som aquí per mirar endavant, per dir-nos mútuament camins. La nostra trobada serà, doncs, una recerca de quines són les nostres fidelitats bàsiques, què ens comporta ser creients avui, per on pot passar ara la proposta de plenitud que ens ve de Jesucrist.

Alberto Monticone:
"Les dificultats actuals del ser cristià" (Dissabte matí).

Característiques del laic d'avui:
*Espiritualitat. Interiorització i reflexió de la Paraula de Déu.
*Cultura. Domini del mètode d'interpretació de la realitat actual.
*Amor. Única porta oberta a la societat secularitzada.
*Servei. Com a conseqüència de l'amor.

En primer lloc, volem començar reafirmant les sis propostes que presentàvem en el Fòrum de l'any passat, com a concrecions del tema de la fraternitat: Donar el 4% del que cadascú guanya com a ajut per construir un món més fraternal; fer objecció fiscal; que cada entitat en què participem s'agermani amb alguna altra del Tercer Món; urgir als nostres bisbes la convocatòria d'un Sínode o Assemblea de l'Església de Catalunya;urgir al Parlament de Catalunya i al Parlament Espanyol de destinar un 0,7% del pressupost a finançar projectes de promoció social al Tercer Món; i demanar a les institucions públiques que formen part del COOB'92 que diguin quins projectes tenen per fer que els Jocs Olímpics siguin un moment de promoció social del sectors socials més necessitats.

-En segon lloc,una proposta referida a la nostra vida personal.

1. Que cadascú busqui personalment i seriosament els mitjans per reforçar la pròpia fe i la pròpia consistència cristiana. Això comporta trobar espais de pregària i d'interiorització; comporta aprofundir en la formació personal i la cultura teològica;comporta finalment prestar atenció al que passa al món,als esdeveniments de la vida quotidiana, de la vida sicial i de la vida política.

2. -En tercer lloc, quatre propostes referides a la nostre vida col·lectiva com a cristians:

2. Potenciar la vida de comunitat. És a dir, potenciar,o crear de nou,grups on es pugui viure amb intensitat l'experiència cristiana,amb lligams de comunió i estimació mútua. I que, alhora, siguin lloc de reforçament i estímul mutu de cara a ser activament i evangèlicament presents en la vida familiar,laboral,social i política.

3. Que cadascú es plantegi la possibilitat de fer de pal de paller de cara a la creació i potenciació de grups i comunitats. Especialment en els moviments de joventut, i encara més en el moviments que treballen en ambients populars, cal gent disposada a iniciar grups que ajudin els joves a viure com a creients arrelats en el món. I això mateix es pot dir d'altres àmbits i sectors.

4. Que les diverses entitats, moviments i comunitats eclesials que donen suport al Fòrum emprenguin iniciatives de cara a un major lligam i coordinació entre elles.Aquestes iniciatives de lligam i coordinació podrien encaminar-se també alhora cap a la potenciació del Sínode o Assemblea de l'Església de Catalunya, així com cap a la constitució d'un futur Consell Pastoral de les diòcesis de Catalunya.

5. Que cadascú enviï, com més aviat millor, a la secretaria del Fòrum (Enric Granados, 2- 08007 Barcelona), la seva reflexió sobre com voldria que canviés l'Església perquè ens ajudeés més a viure la nostra fe ara, i perquè fos més de veritat testimoni de Jesucrist.

I en quart lloc, dues propostes referides a la vida social:

6. Promoure els diversos camps d'acció del voluntariat, com una de les maneres de rehumanitzar la nostra vida social. El voluntariat consisteix a dedicar gratuïtament una part, gran o petita, del propi temps, de manera periòdica a alguna tasca d'ajuda als sectors més necessitats: des de la visita a un malalt que viu sol, fins a l'assesorament jurídic a gent que no té mitjans per pagar-se aquest assessorament.

7. Combatre, a tots nivells, el tancament dels cristians en la vida privada o en la vida estrictament eclesial. I promoure tot allò que signifiqui ser present en els diversos camps de la vida social: de la política o la ciència, de la cultura a l'acció sindical. I no pas amb la pretensió de tenir com a cristians la resposta als problemes, perplexitats i confusions que avui es viuen en tantes situacions diferents, sinó simplement amb ganes de trobar, juntament amb els altres homes i dones, camins d'humanització del nostre món.

ACTUALITAT

"SOLLICITUDO REI SOCIALIS", L'ENCÍCLICA DE LA SOLIDARITAT

A l'Aula Magna de la Facultat de Teologia de Catalunya, amb motiu de la campanya "Catalunya Solidària", el Departament de Teologia Moral va organitzar la conferència que dóna títol a aquestes planes.

El dimecres 27 d'abril fou el dia assenyalat. Dos foren els professors que presentaren aquesta recent encíclica de Joan Pau II.

El professor Ignasi Salvat ens va introduir històricament al tema de l'encíclica tot recordant breument alguns dels documents més importants sobre el tema, pertanyents al Magisteri, a la Doctrina Social de l'Església: "Mater et Magistra", "Pacem in terris", "gaudium et Spes", el Sínode de bisbes del 1971 sobr la Justícia en el món, "Populorum Progressio", Medellín, Puebla, i documents últims que han publicat els bisbes dels EEUU sobre la solidaritat. Com veiem, aquesta encíclica no és un fruit únic en la vida de l'Església, però sí un fruit madur.

A continuació, el professor Antoni Maria Oriol va ser l'encarregat de presentar el missatge de la mateixa.

El consell de redacció de PORTAL OBERT ens hem dirigit a ell per demanar-li que ens aportés el fruit del seu treball, ben segurs que pot ajudar a aprofundir a molts en la lectura de la "Sollicitudo Rei Socialis". Aquí us oferim, doncs, l'esquema de l'encíclica, esquema que Mn Oriol va presentar a la conferència.

Entre la introducció inicial i la conclusió final hi ha el cos central de doctrina: la (continuïtat i) novetat de la Populorum Progressio (= punt B) i la posta al dia del problema del desenvolupament (= punt C).

Aquest últim punt és la part central de l'encíclica, estructurada seguint la clau del VEURE - JUTJAR - ACTUAR. El "veure" correspòn al nº III, el "jutjar" al nº IV, desenvolupat en 2 parts - (A) L'autèntic desenvolupament humà i (B) Una lectura teològica dels problemes moderns -, i l'"actuar" és el nº VI.

ESQUEMA DE "SOLLICITUDO REI SOCIALIS", per A.M.ORIOL

A.- I.- INTRODUCCIÓ

a) La Populorum Progressio es situa i es distingeix dins el cos doctrinal-social del Magisteri dels Romans Pontífexs.

b) La present encíclica té: (a) uns objectius: - homenatjar la PP
- afirmar la continuïtat i renovació de la doctrina social de l'Església.

(b) un propòsit: mostrar les línees mestresses de la situació actual (= VEURE del document)

(c) una finalitat: fer una reflexió teològica (= JUTJAR) i treure unes línees d'actuació (=ACTUAR)

B.- II.- (CONTINUÏTAT I) NOVETAT DE LA POPULORUM PROGRESSIO

a) Continuïtat: (a) cronològica
(b) aplicativa
(c) temàtica

b) Novetat: (a) "ètico - eclesiològica"
(b) "mundial-moral"
(c) "pacífica"

C.- LA POSTA AL DIA DEL PROBLEMA DEL DESENVOLUPAMENT

* III.- ("Veure"): PANORAMA DEL MÓN CONTEMPORANI

a) Introducció
b) Els aspectes del Món Contemporani: - negatius: * el fet del retard en el procés de desenv.: (a) l'abisme
(b) la interdep.
* les causes (predominantment polítiques): (a) l'estat de coses
(b) algunes conseq.
- positius: * enumeració: (a) dignitat
(b) interdependència
(c) preocupació per la pau i l'ecologia
* peroració.- transició al següent nº

* IV.- ("Jutjar"): (A) L'AUTÈNTIC DESENVOLUPAMENT HUMÀ

a) No és: (a) progrés il·luminista
(b) expansió economicista
b) Sí és un desenvolupament amb 4 dimensions:
* icònica: (a) descripció
(b) obligatorietat: viure com imatges de Déu és l'obligatori
* crística: (a) descripció
(b) obligatorietat.- consideracions generals sobre l'obligat.
* iuspersonalista (el desenvolupament està en relació amb els drets humans i dels pobles)
* ecològica

V.- (B) UNA LECTURA TEOLÒGICA DELS PROBLEMES MODERNS

a) Els obstacles. (A l'encíclica es parla d'estructures de pecat, anant més enllà de la simple anàlisi sociopolítica o econòmica.)
b) Diagnòstig: (a) anàlisi genèrica
(b) consideracions particulars
c) Remei: la conversió a la solidaritat
(a) trets característics del camí a la conversió
(b) interdependència i solidaritat
(c) l'exercici de la solidaritat

* VI.- ("Actuar"): ALGUNES ORIENTACIONS PARTICULARS

a) L'aportació específica de l'Església
b) La Doctrina Social de l'Església s'ha d'obrir més que mai a una perspectiva internacional: (a) l'opció preferencial pels pobres
(b) la quatrilogia
(c) els països en vies de desenvolupament han de tenir iniciativa
(d) cal la col·laboració universal

D.- VII.- CONCLUSIÓ

a) Desenvolupament i Alliberament
b) Els obstacles es poden superar
c) El Papa s'adreça a tots
d) Realitzacions temporals i Regnat de Déu
e) L'Any Marià

ESGLÉSIA VIVA

PASSAT I PRESENT

D'UNA PARRÒQUIA DE POBLE

Avui, parlar d'una vila de cinc mil habitants enmig de les grans aglomeracions de Barcelona pot semblar un xic atrevit. Tanmateix en parlaré. I perquè un en feu una idea, ara tot seguit us en faré cinc cèntims, començant per algunes pinzellades històrico-geogràfiques:

-una vila que ha començaments del segle XIX tenia prop de tres mil habitants, que a mitjans d'aquest segle van arribar a quatre mil;

-una vila, situada a la comarca de l'Anoia, que ocupa 56 km quadrats,essent un dels municipis més grans de Catalunya i que té en el seu territori nuclis de població com Sant Jaume Sesoliveres (que a més, és parròquia des de 1070),la Fortesa, El Bedorc (que té centre de culte i catequesis), Ca N'Aguilera (tinència parroquial), Can Canals, Can Cairot,etc;

-una vila fundada, segons sembla,pels cartaginesos sobre un poblat ibèric, que sucesivament fou romana(Castrum Apiarium -"abellar"-), visigòtica, musulmana i cristiana;

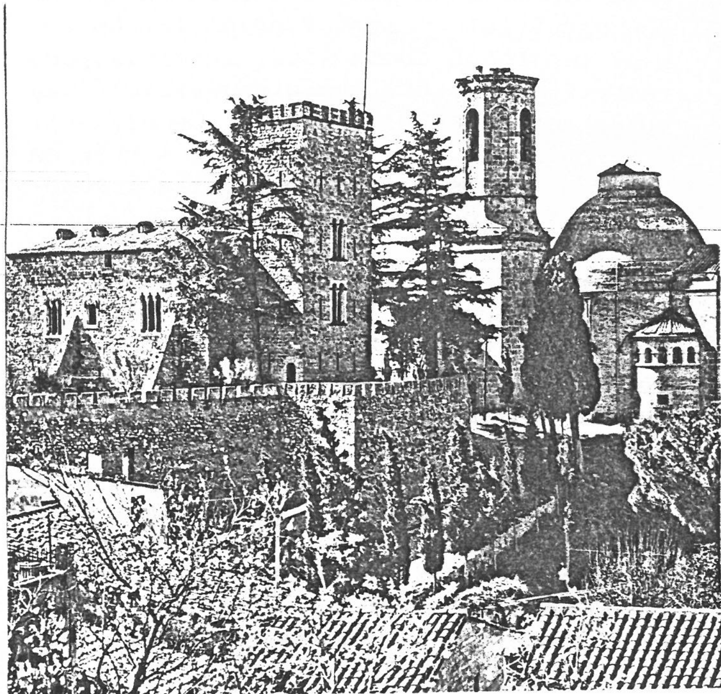
-una vila que a l'Edat Mitja fou residència reial, i on el mateix Jaume I el Conqueridor va fer estada moltes vegades en el seu castell, el qual encara hi és;

-una vila d'on sortí en Joan Orpí a mitjans del segle XVII per a fundar Nueva Barcelona i Nueva Tarragona, a Venezuela;

-una vila...penso que ja us podeu fer una idea aproximada. No, no és un xic atrevit parlar de PIERA.

Però a més de les pedres i la història, que li donen una fesomia pròpia, Piera és també una vila que mira el futur amb optimisme,que vui de la indústi del camp -perquè a Piera tothom té un tros de hort-, que acull a molts barcelonins i dels seus entorns que venen a passar l'estiu o els caps de setmana i que aleshores pot arribar a triplicar la xifra dels seus habitants. Sí,Piera també està plena d'urbanitzacions.

I és enmig d'aquesta vila on es troba la parròquia -deganat des de 1336- de Santa Maria. Una parròquia la història de la qual es perd als començaments de l'Edat Mitja,que el 1260 va veure consagrada la seva església actual amb la presència del bisbe de Barcelona, Arnald de Gurb, i del rei Jaume I. Parròquia, comunitat, sí, de rural, on queda palès la força i l'arrelament en la vida del poble. Comunitat guardadora de les seves tradicions i en la mesura que es pot, actualitzadora d'elles.

I una d'aquestes tradicions vives, sens dubte la més coneguda, és la del Sant Crist de Piera. Segons la tradició, que es remonta com a mínim al sgl. XVII, aquesta imatge -l'actual data del 1941 ja que l'original romànica del sgl. XII fou destruïda a la Guerra Civil- ha estat venerada i ha canalitzat la fe dels pierencs i altres devots, unida al do de la pluja.Davant les necessitats i mancances d'altres temps, i dels nostres, la gent ha trobat en el Sant Crist el recolzament i força necessaris per afrontar les situacions. Tradicionalment s'ha concretat en la pluja; expliquen els vells del poble, segons ha anat passant passant de pares a fills per generacions, que en temps de forta sequera s'ha tret la imatge en processó pels carrers de la vila i ha plogut abundosament.Si més no, hi ha constància històrica que a les tres últimes tretes, les dels anys 1905 1910 i 1924, s'ha fet present la pluja. Per cert,conten les cròniques de l'epoca

que a l'any 1905 a Piera s'hi aplegaren vint-i-cinc mil persones de tota la comarca. Piera va acordar fer, com agraïment a tant generosa protecció durant tants segles, el vot del poble al Sant Crist l'any 1688 i celebrar cada 28 d'abril la seva festa. I enguany celebrem el Tercer Centeneri d'aquest vot de poble. Un moment important com a fita històrica, però també i, sobretot, com a renovació d'una autèntica fe en el Crist, Rei Crucificat. I enguany la imatge tornarà a sortir en processó pels carrer de la vila i renovar així el nostre vot de poble.

Però, ja que hi som, podríem parlar més en concret de la comunitat cristiana de Piera. Una comunitat que intenta, en la mesura del possible, ser llevat enmig de la massa a través de la vida dels seus fidels i de les activitats que s'hi realitzen: des de la celebració de l'Eucaristia fins a les reunions dels nostres grups de joves, de revisió de vida d'adults, d'acolliment a tothom, de catequesis infantil i juvenil, etc. Especial atenció s'intenta donar a les generacions futuras, als nostres infants i joves: als primers se'ls ofereixen possibilitats com una coral infantil, la primera part de missa per ells, i des d'enguany un esplai que acabem de crear amb alguns joves; de cara als joves es camina cap a l'integració en el Moviment de Joves Cristians de Comarques -JARC-, i sobre tot a la integració en la tasca parroquial com a compromís de vida cristiana. Particular atenció mereix l'existència de quatre comunitats de religioses, la dedicació de les quals va des de l'atenció als avis de la Residència St. Bonifaci, la dedicació als infants a la Llar Infantil La Moreneta, l'acolliment a la casa d'Espiritualitat, fins a l'activa col·laboració en la parròquia.

I per acabar, fer esment d'un recent fet ocorregut a la nostra comunitat cristiana, que ens ha ajudat a entendre millor el servei i l'entrega cristianes: l'ordenació d'un diaca permanent, en Francesc Escolà, convilatà nostre.

Ja veieu, una parròquia més de Barcelona amb les seves peculiarietats, però sobretot amb la seva fe arrelada en el Crist. I si mai paseu per la carretera que va de Martorell a Igualada, ja sabeu on hi podeu fer una bona parada.

Fidel Catalán Catalán

HIMNE AL SANT CRIST DE PIERA

TORNADA:

REI CRUCIFICAT
VOSTRA MORT ÈS VIDA;
QUAN ELS POBLES PLOREN
VOS ELS CONSOLAU,
VOS OBRIU ELS BRAÇOS
I LA PLUJA CAU
I SOMRIU EN FLORS
LA TERRA AGRAÏDA.

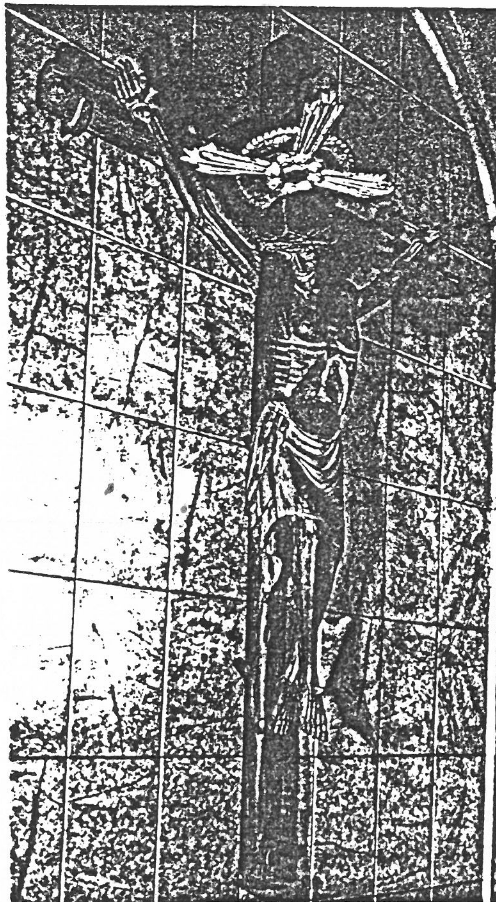
ESTROFES:

I Mans del Cel formaren vostra faç divina
amb dolçor de Pare i amb besos de Rei
Vós damunt els núvols heu posat la Llei
i damunt dels cors l'atracció més fina.

II Al temple que us serva heu vestit de glòria,
cada pedra aguanta penyores d'amor
del poder altíssim de vostra favor
cada pedra al món n'hi farà memòria.

III Dalt del cambril tota cosa és santa,
presa del misteri tremola la llum,
del miracle pròdig se n'alça un perfum
i se sent al cor una veu que canta.

IV Amb la fe al pit i la set als llavis
a mirades vénen els pobles a Vós:
sempre heu escoltat l'oració dels avis,
sempre a vostres pobles donareu socors.

JOVES EN MARXA

A l'anterior nº de PORTAL OBERT, entre les facetes del seminarista, presentàvem la dels moviments de joventut. I per això en aquest nº que tenim a les mans us oferim algunes aportacions de gent que hi treballa. Concretament són tres cròniques de tres trobades respectives de la JARC, la JOBAC i el MCEC, moviments tots ells que apleguen un bon nombre de militants. Segur que d'altres moviments també hauran celebrat les seves trobades, assemblees, jornades,...però no ens ha arribat cap notícia. Com podeu veure, tal com dèiem a l'editorial, és massa la "moguda primaveral". Que aprofiti !.

AMB L'IMPULS DE L'ESPERIT
FORGEM SOLIDARITAT

Trobada de Setmana Santa de la JOBAC

UN any més a Gualba... i ja fa uns quants que els militants de la JOBAC celebrem allí la Setmana Santa.

Enguany,un primer aspecte del que ens van adonar aviat va ser el major nombre de participants que hi havíem vingut respecte a anys anteriors. I, lligat amb aquest, un altre factor important: el bon equilibri que es va donar de presència de "vells militants" i de militants més joves; entre tots comentàvem que això havia donat un to a tota la trobada: alhora festiu i força madur i profund, tant en les celebracions com en els grups i en l'assemblea.

Dos eren els "punts forts" de tota la Trobada:

-en primer lloc la celebració del misteri pasqual de Jesucrist. Aquesta es va fer al llarg del Sopar de Dijous Sant, de la Vetlla de la Creu al divendres i de la Vetlla Pasqual en el pas de dissabte a Diumenge de Resurrecció; totes tres celebracions viscudes molt des del contingut de la Campanya d'enguany "contra les precarietats: forgem solidaritat"; en totes tres vam poder fer experiència del Jesús solidari amb tots i cadascun dels homes, ajudant-los a vèncer totes aquelles precarietats individuals i col·lectives que ens barren el pas a la fraternitat. I així ho cantàvem a la Vetlla Pasqual:

"Amb l'impuls de Jesús/
contra les precarietats;
amb l'impuls d'Esperit/
forgem solidaritat."

-el segon "punt fort" va ser l'Assemblea del moviment, al llarg del dissabte, que aquest any tenia força contingut:

1)el debat sobre l'Informe que havia presentat el Secretariat sobre la situació del moviment. Molt breument, aquestes foren"les jugades més importants:

-l'estil de Campanya:es valorava força positiu en línies generals, com a eina dinamitzadora (sobretot entre els militants de 1ª etapa)i com acció col·lectiva que ens fa arribar als problemes concrets dels nostres barris i pobles. Hom coincidia bastant en mantenir aquest estil de treball.

-la iniciació: es constatava com costa treballar les opcions del moviment i, en el mateix sentit, educar en la militància. Vèiem la necesitat de la formació contínua i seriosa dels iniciadors i l'obrir nous camps d'iniciació de militants als quals ara no arribem.

-l'opció per la classe obrera i la militància al moviment: punt on es va aturar més el debat i on va ser més plural. tanmateix sembla clar que no hem de perdre la nostre fidelitat envers joves treballadors amb situacions de vida més precàries; que en de voler integrar tots aquells joves que vulgin lluitar en col·lectiu per la justícia, per els més pobres i per un món solidari; que hem de revisar un cert llenguatge sobre la classe obrera que pot estar desfassat tant de la realitat social actual com de la sensibilitat dels joves d'avui; i que ens cal a tots una major axigència en el nostre ser militants, en la fe i en el compromís.

2)la renovació dels càrrecs de president i consiliari general del moviment. No sense certa pol·lèmica en el procediment de votació, sortiren escollits en Juanjo com a president i en Josep Mª Domingo com a consiliari general. Va ser també, un moment significatiu i emotiu l'agraïment reconegut amb l'aplaudiment de tots a en Salvador Clarós i en Josep Mª Fisa per la tasca feta en bé del moviment al llarg dels tres darrers anys, amb seriositat i "bon humor".

Tot això va estar emmarcat en to de Revisió de Vida, sobretot en els grups que van funcionar durant tot el divendres,al voltant de diversos fets de vida (l'estudi, el treball precari,el treball en petita empresa,l'educació per la pau, l'atur, la participació dels joves als barris...). I a l'interior d'aquesta llarga Revisió de Vida, el Via Crucis: una estona llarga de camí i silenci on vam reflexionar com cadascú som alhora culpables i víctimes de la creu de Jesucrist en els nostres dies.

Les nits de la Trobada tingueren un caire alhora de gresca i de compromís: animació i anunci-denúncia amb les cançons de Luis Alfredo (dijous), memòria històrica i compromís amb l'obra de teatre "Te recordamos, Víctor", en ocasió dels 15 anys de l'assassinat de Víctor Jara (divendres) i gresca amb el Super-Bingo que van muntar els de Nou Barris i amb el "show" del trio de còmics de la JOBAC (incluït el nou president).

El diumenge al matí, amb la pluja que ens va fer córrer una mica, vam deixar Gualba havent fet, un any més, l'experiència que Jesús continua ressuscitant entre els joves, a l'interior de la seva vida i dels seus sofriments. Al·leluia!

Toni Roman

UN PAS MÉS...JARC

Pels volts de St.Josep, concretament els passats 19 i 20 de Març, un bon nombre de militants de la JARC -Moviment de Joves Cristians de Comarques- ens aplegàrem a La Salle de St.Martí Sesgueioles (de la diòcesi de Vic) : eren les - VII JORNADES CATALANES i la IV ASSEMBLEA NACIONAL.

Com veieu, UN PAS MÉS per a prendre el pols del Moviment i donar-nos una empenta per seguir el camí iniciat.

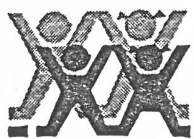
Aquest any tots ho comentem: han estat unes jornades diferents, més participades i engrescadores, unes jornades que ens han fet veure que és possible arribar a l'acció i transformar el nostre entorn deixant excuses, justificacions, xerrameques...... És possible "TRENCAR MOTLLES".

Dos fóren els moments centrals:

* L'activitat de Diumenge és centrá en unes accions simbòliques, petites, insignificants per alguns potser, però que van ajudar a descobrir la riquesa de les accions conjuntes amb altra gent que no és del moviment. Concretament es va ajudar a restaurar una ermita i a arranjar un parc.

*El Dissabte fou el dia de l'Assemblea. Aquest any ha tocat elegir alguns nous membres per a la permanent: nou president, nou secretari, nou responsable d'iniciació, de publicació i d'economía. Des d'aquí els desitgem una bona tasca !

JORESCO'88: PER LA DIGNITAT, LLUITEM CONTRA LA MARGINACIÓ

Al voltant d'unes 500 persones ens aplegàrem els passants 16 i 17 d'abril a Freser-Ter (Ripoll) per assistir a la JORESCO, trobada de monitors del MCEC (Moviment de Centres d'Esplai Cristians)

Enguany s'ha continuat treballant a partir del lema "Per la dignitat, llùitem contra la marginació" però concretat en els centres d'esplai, els equips de monitors, els grups de nois i noies... Així, cada monitor ha rebut diferents dossiers que ajudaven a treballar el tema. S'han publicat a la revista del moviment EL COVE: el primer sobre l'avaluació de la integració (observació del grup), el segon sobre estratègies d'integració, i un tercer més a nivell de sensibilització tot presentant-nos unes activitats per a fer en els grups. És tot un material que no s'esgota en la JORESCO sinó que queda per continuar-lo treballant i utilitzant.

La JORESCO ha continuat essent aquell moment en què, en un espai festiu i compromès, s'han reflexionat i posat en comú les experiències entorn del tema de la campanya.

Com ha resultat aquest any?

Vegem-ho:

Després d'una estoneta en tren i una caminada de tres quilòmetres, la gent anava arribant a la casa, dissabte al matí. Tothom es va situar a les habitacions respectives. Ja, de seguida, cada centre d'esplai es va presentar tot construint un cartell publicitari, amb fotografies incloses i caricatures de cada monitor en particular.

A continuació del dinar del migdia una quants racons contra la marginació ens exposàren experiències d'integració, tècniques de grup no-marginador i diferents vessants de la marginació. N'hi va haver de millors i de pitjors però tots ens oferiren elements per a la nostra tasca d'educadors.

I a la tarda...un gran joc molt ben amanit sobre les eines que ens calien per a lluitar contra la marginació, i cap a sopar.

Que si plourà, que si no plourà. Dit i fet, que quan quasi tot el muntatge, que portaven el grup "Bolic Bullanga" per actuar al vespre, estava muntat al carrer es va haver de traslladar a un teatre que pels que érem es féu petit. Malgrat això i que el terra s'enfonsava la gresca i la marxa fou assegurada. Danses i més danses, embolica que fa fort fins a les tantes. Suant, rajant la gota, ballant, saltant, tot plegat un sidral molt animat.

Va arribar el diumenge, que fou més seriós, i l'iniciàrem amb una taula rodona. Els ponents foren: Conxita Mata, auxiliar diocesana, assistenta social dedicada al Centre Obert Joan Salvador Gavina, del barri del Raval; Pius Fransoi, autor del llibre "Els nens de carrer"; i Albert Baiot, dedicat a la integració de disminuits.

La Conxita Mata, a partir de molts fets i experiències personals ens va colpir a tots: el quart món a Barcelona és ben real. És un món que té ganes de ser ell mateix. L'evangeli i la reflexió l'ha portada a fer aquesta opció.

L'Albert Baiot ens parlà de la integració dels disminuïts físics, psíquics i sensorials, com a opció educativa i concretada en l'esplai. Algunes mesures a tenir en compte foren: saber on trobar recursos de suport, conèixer de prop la persona, conèixer els qui el porten (pares, mestres, psicòlegs...), fer palesa la responsabilitat a tot l'equip de monitors i al grup de nanos, fer projectes educatius concrets de cara a avaluacions a curt termini.

Per últim, en Pius Fransoi ens parlà sobre la seva experiència d'educador de carrer, des de treballs no institucionals, amb nois amb dificultats. Cal que els menors s'integrin en grups socials normalitzats. Però com vèncer l'anomia cultural dominant? Heus ací el problema: necessitem elements de pont entre l'element social i el menor.

Com podem observar, la taula rodona fou un bon colofó de la Campanya.

Després, treball per grups, per veure com avançar cap a centres que siguin nuclis integradors i no marginadors, i l'Eucaristia molt celebrada.

Dinar...i fi de festa! La "Colla de Mar" de grallers de Vilafranca posaren la última nota.

Tot plegat, una trobada festiva, de treball, d'amistat, per compartir junts l'anar fent moviment i engrescar-nos a seguir treballant pels infants que tenim a l'esplai.

Pere-Joan Giralt (del departament de psicologia de l'Escola de l'Esplai) i Sergi Gordo, tots dos, del Grup d'Esplai Parroquial, GEP, de Vilafranca del Penedès.

CLAU DE SOL

DAVID'88

MULTIFESTIVAL

Us oferim aquest programa d'una trobada cristiana de música i art contemporanis. Serà a Madrid del 1 al 5 de juliol al seminari diocesà de Madrid.

És una bona manera de començar les vacances amb molta marxa.

La trobada es centra en:

-PREGÀRIA
-SEMINARIS
-TALLERS
-CONCERTS

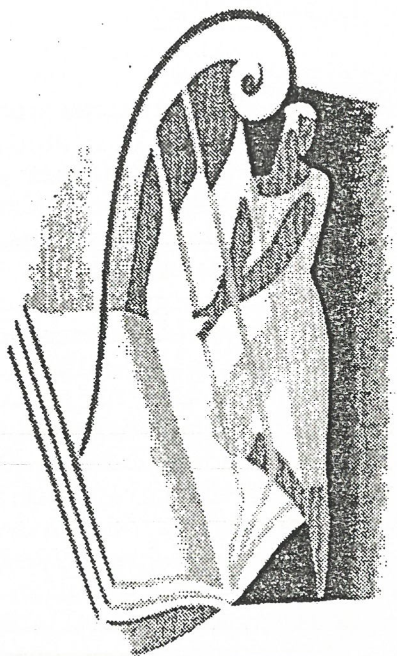
Un espai on creadors cristians poden compartir les seves obres; un espai de trobada, en el més ample sentit de la paraula, on els cristians recuperem l'alegria de sentir-nos Església sense tenir en compte el lloc de procedència i sense exigir una fidelitat posterior. La trobada resultarà allò que els participants li donin de contingut.

SEMINARIS:

*Déu en els diaris i la televisió. Pedro Miguel Lamet (Periodista).
*Litúrgia elemental per a músics . Cesáreo Gabaraín (Compositor).
*Vull aprendre de pregar. José Ramon Urbieta (Delegat de Joventut de la diòcesi de Madrid-Alcalá).
*El Tercer món, encara? Fernando Torres (Professor de Teologia Moral a Curibita, Brasil).

I molts altres temes com: com s'analitza la realitat/10 problemes per a viure en l'Església d'avui/Cerco però no acabo de creure/Marc "for ever"...com es llegeix un evangeli?/Com es viu en comunitat?/ Hi ha crisi en el matrimoni cristià/Contra droga, solidaritat/ Hi ha un Quart Món?/...

Amb la collaboració de: Xavier Morlans (Consiliari de JOBAC), Gonzalo Fernández (Professor de Teologia), Luís Campuzano, Sandalio (capellà de presons) Danilo Sanchinelli (Pastoral Juvenil), José M. Martínez Moreno (Llicenciat en Teología Bíblica),...

TALLERS:

Són prou interessants i van des de:
*IMATGE: fotografia, pintura, escultura, icones, vitralls, decoració de temples.
*TEATRE: expressió corporal, happening.
*SO: música i litúrgia, música i infant música i parròquies, tècnica de so, ...
*LITERATURA: poesia, periodisme,...
*MASS-MEDIA: ràdio, televisió, còmic,...

CONCERTS:

Giosi Cento (Italia)
Bernardo Lafonte i Francesca Lota
Brotes de Olivo, Kairoi, Luís Alfredo, Bb 13, Edén, Alfonso Luna, Yetus, Jacobo, Alberto y Emilia,..

Garth Hewitt (Anglaterra)

TEATRE, MUSICALS,...

Ja ho sabeu, si teniu els primers die

Ja ho sabeu, ara cal mirar dades i tots aquells qui us interessi, animeu-vos. Si voleu més informació, adreceu-vos a:
Apartat 31081-08080 BARCELONA.
Tel.(93) 301 19 27 (fins el 26 de juny)

Animeu-vos!

REFLEXIÓ

DIAGNÒSTIC D'UNA SITUACIÓ PATOLÒGICA

L'extensió de la increença en el món modern enfosqueix la credibilitat de la fe i això és una dada objectiva. És per tant molt important detectar-ne les causes i alhora reafirmar que també avui, creure és sempre raonable, però, que aquesta expressió sigui ben entesa.

Sembla talment qua avui, si més no, experiencialment, hom així ho veu, l'acte de fe és en els nostres dies un acte més difícil també des del punt de vista psicològic. La fe de molts es refreda i collectivament, països de llarga tradició diguem-ne cristiana, viuen en la increença. Hom podria dir que l'ateisme no és pas d'avui, i és cert, però sembla que la seva teorització sistemàtica, considerada indegudament com científica, esperava el nostre temps per posar en marxa la seva pràctica a nivell de grups humans o fins i tot d'importans països. La cultura moderna (ara parlem ja de postmodernitat) conté elements que propicien sens dubte i de manera eficaç la increença.

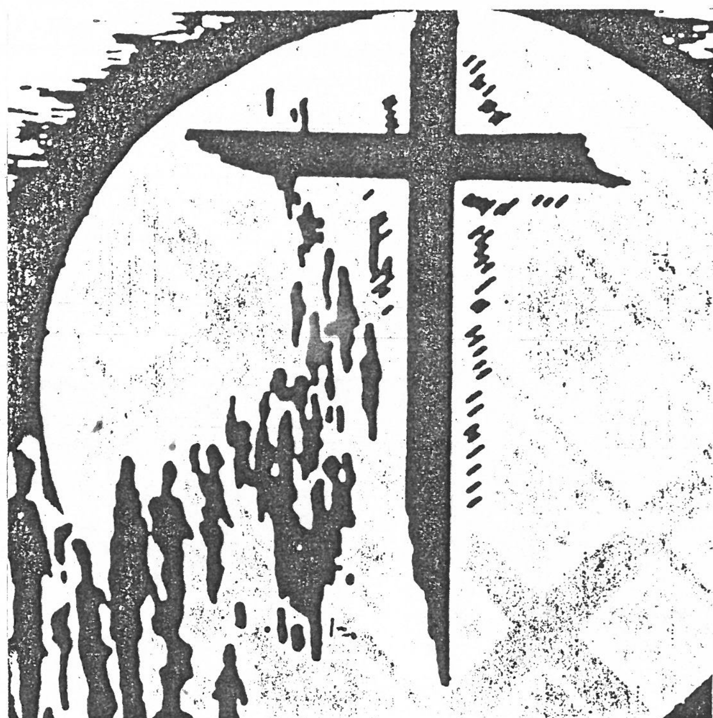
Masses enteres de gent tenen una experiència deformada del món, viuen en el silenci de Déu, en l'absència de Déu, en un ateisme pràctic fomentat, no se fins a quin punt, per un ateisme teòric i sistemàtic.

Si poguéssim obrir el complicat organisme de la increença contemporània podriem fer un diagnòstic que, de manera força acurada, ens donaria el germen cultural d'aquesta situació patològica. Però, i on ha estat incubat aquest germen sinó en unes filosofies i ideologies que de l'"èllit" intellectual s'ha extès a la gent culta amb mentalitat dominant i sota la forma de cultura de masses?.

En el diagnòstic hi trobem, entre d'altres factors, l'actialíssima mentalitat empirista, experiencialista.

La realitat es mesura pel que es veu i el que se sent, mentre que la fe demana l'aplicació de la ment que es mou precisament en una esfera de realitats que s'escapen de l'observació científica.

Aquest exclusivisme epistemològic contraria netament l'economia salvífica, atès que aquesta es fonamenta en el testimoni de la revelació acollit per la fe. Hi trobem a més una de les grans deformacions del "saeculum", el secularisme és a dir, una imatge, o millor dit una visió del món i de l'home, que es presenta com positivament tancada a la transcendència. Un altre extrem és el del cientifisme, és a dir, el reconeixement del valor i de la dignitat del coneixement científic únicament a aquelles ciències que pertanyen al camp experimental. La via vers la transcendència ha estat solemnement i, el que és pitjor, acadèmicament clausurada. Conseqüència o derivació d'aquests tres pilars anteriors serà el que s'enomena "idiotització de l'home", és a dir, l'home incapacitat per afrontar l'accés a la transcendència.

És la saviesa(perdó,la seudo-saviesa) la que fa pensar en el rebuig de la religió com a superació alliberadora de les idees infantils. Finalment i com a maximització d'aquesta seudo-saviesa trobem l'historicisme cultural que definitivament relega la fe al passat tot declarant-la superada per nous valors culturals o bé reinterpretant aquesta fe des de categories estranyes i alienes a la revelació.

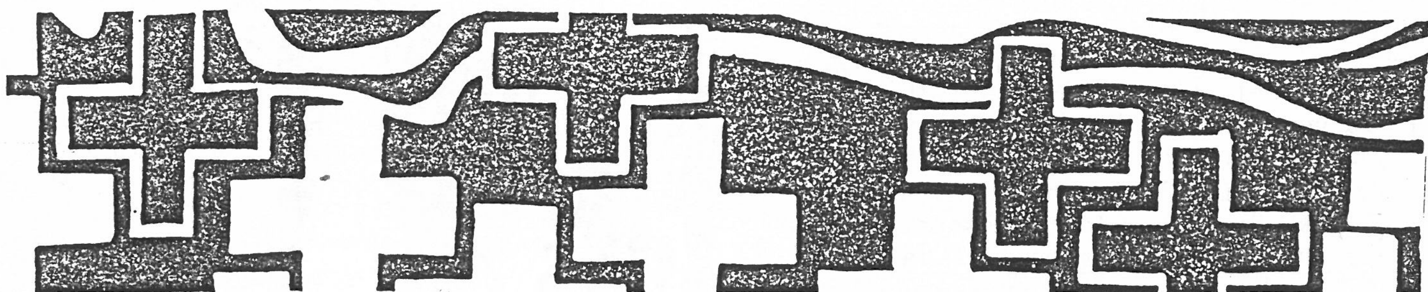
En definitiva, la causa de l'eclipsi contemporani de la fe es troba, no en la fe en si mateixa considerada, sinò en l'estat de l'anim, en la mentalitat. L'ull de l'home ja no hi veu malgrat que la llum és la mateixa d'abans. És a dir, les condicions subjectives ja no són favorables al pensament vers Déu i la Fe.

Kierkegaard diu en el seu diari que en el nostre temps es té una idea"xarlatanesca" de la raó humana. Doncs bé, és precisament en nom d'aquesta sobirania de la raó que s'han sacrificat,amb ganivet, i no poques vegades per l'esquena, les exigències de l'home que cerca conscientment o inconscientment la transcendència. És així com de manera dantesca el gat és mossega la cua, "l'humanisme ateu" acaba per ésser paradoxalment un humanisme inhumà, opressor de la llibertat de les consciències i de les llibertats civils, incapacitat ja per defensar el valor de la vida humana. L'humanisme inhumà es converteix en l'opressor del punt neuràlgic de la dignitat de l'home que és la rebellia a viure una vida animal i voler-la divina.

Ara bé, si les causes de la radicalitat i extensió de la increença contemporània són causes culturals, llavors també en aquest pla cultural hi ha una gran tasca a desenvolupar. És doncs necessari que els cristians rebutgem la temptació de l'absentisme cultural, de la desesperança davant d'un ambient humanament advers, de posar entre parèntesi la fe en el diàleg amb els no creients. És en la fe on hem de cercar el ple sentit de la nostra activitat. És així com, impregnant del seu autèntic valor la cultura i tota tasca humana, es prepara el camp del món per sembrar la llavor de la bona nova evangèlica.

Oriol Nadal i Badal

N.de R.: Som conscients que el mot "increença" no hi és al Diccionari de la llengua Catalana, però amb tot, donat que el contingut que es vol expressar no s'inclou en cap altre mot existent, s'utilitzara "increença" amb el seu fort sentit teològic, com van poder entreveure en el Curset Interdisciplinar d'enguany.

RETALLS

Aquest article
aparegut a una revista femenina
de modes (a l'estil de DUNIA,AMA...)
és significatiu de la imatge de Déu
que és habitual en la gent del carrer.
En ell s'hi poden descubrir
els principals trets d'aquesta religiositat
i alhora la influència dels cristians
en la seva confecció,tant per bé com per mal.
Pot servir també,
perquè els cristians ens adonem
dels punts en què hem donat un contratestimoni
de l'evangeli enmig de la societat.

Revista: MUCHO MÁS;139(12-18 Dic.).
Secció:tus hijos,per Cristina Planchuelo

"¿MAMÁ QUIÉS ES DIOS?"

La idea de un ser omnipotente,infinito e invisible resulta muy difícil de entender para el pequeño. Obligandole a creer en Dios y a amarle puede provocar nefastas consecuencias.

el planteamiento sobre la existencia y naturaleza de Dios depende, sobre todo, del ambiente en que se desarrolle el pequeño. En el clima religioso es posible que pocas veces se cuestione sobre Él, porque muchas respuestas son contestadas incluso antes de que se las plantee. Lo fundamental para el bien del pequeño es que respondas con verdadera honestidad, es decir, ateniéndote a tus sentimientos más íntimos y sinceros. Si dudas, cuéntale que no lo sabes muy bien, pero que algunas personas opinan que lo ha creado toto y que nos ama. Si posees una verdadera fe, trasmítesela.

Rezar

Para la mayoría de los niños, rezar carece de significado. Supone un acto demasiado abstracto para su capacidad. Si deseas que se ponga en contacto con Dios, muéstrale la naturaleza, enséñale a respetarla y permite que se familiarice con ella, con la gente,consigo mismo. Puede ser que, a través de la grandeza, de la multiplicidad de seres, de la belleza, de la existencia, llegue a la noción de un creador y necesite vincularse con Él. Eso es mucho mejor que llenarle la cabeza con frases hechas, nombres e imposiciones desprovistas de sentido para el pequeño.

Sentido religioso

El sentido religioso sano apuesta por el ser humano,y cree en la bondad innata del hombre. También es positivo el que respeta la naturaleza y la vida: no está en contra del placer, de las reacciones instintivas, del vivir del presente y de la búsqueda de la felicidad terrenal. Es buena la religiosidad que no se basa en el miedo, en los castigos, en la intransiguencia, en la represión,en los escrúpulos,en la vigilancia,en el moralismo.. Resulta positiva cuando favorece la mejora de este mundo,el realismo,la defensa de los derechos humanos,la aceptación de uno mismo, la interogación del cuerpo y del espíritu, el reconocimiento de la carne, el amor... Una religiosidad sana no obliga a "ser bueno" por medio de fórmulas ni mandatos, sino que ayuda a desarrollar las cualidades naturales del ser humano.

El sentido religioso enfermizo es el que coacciona, impide la libertad u el desarrollo.El que ve en el sexo algo sucio,habla de pecado,castiga eternamente. Aquel que niega la vida y necesidades del cuerpo. así como los límites de la persona. La religiosidad que sólo pone la mirada en "el más alla" y hace de ello el único motor del comportamiento; la superticiosa, llena de ritos que propician ayudas extraterrenales en lugar de fomentar la autorealización; la irreflexiva,que impide al hombre reflexionar sobre su propia existencia; la que no practica el verdadero amor a uno mismo, imposibilitando así el amor a los demás; la que es irracional, incoherente y rígida.

Nociones de Dios

Para unos es el Creador; para otros, una energía cósmica, la armonía del Universo, lo bueno que hay en cada uno de nosotros, etc. Algunas de estas respuestas resultan muy vagas para el niño,pero no le crean la angustiosa idea de que está constantemente vigilado por un ojo gigantesco que luego le va a juzgar por sus actos. Asociar a Dios con el dolor y el castigo es la forma de asustar al pequeño.

HEM LLEGIT

CUADERNOS "INSTITUT DE TEOLOGIA FONAMENTAL":

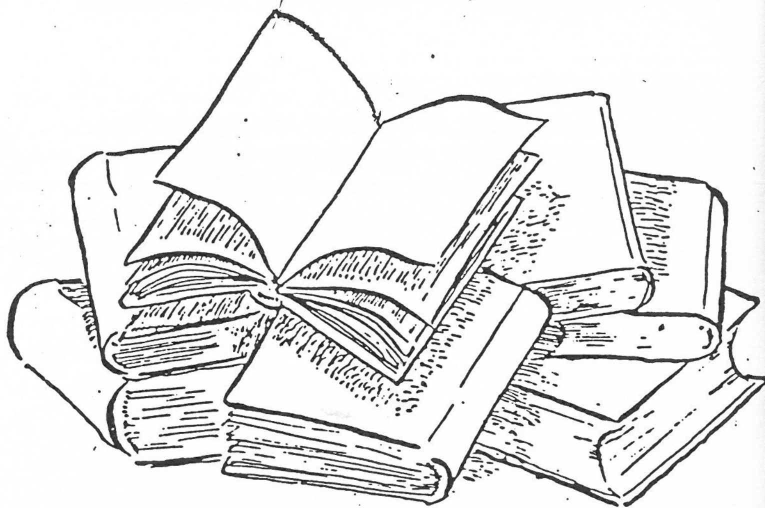
- nº 1 P.ROUSSELOT, Los ojos de la fe (1ª parte), presentación y comentarios de F. Manresa, colección "Materiales", ed "Cristianisme i Justícia", Barcelona 1987, 46 pàgines.
-nº 2 J.PEREZ LIMON, Pagar el precio y dar razón de la esperanza (J.B.Metz y J.L.Segundo: dos proyectos de Teología Fundamental), colección "Akademia",ed. "Cristianisme i Justícia", Barcelona 1987, 46 pàgines.
-nº 5 JOAN ORDI, La teología fundamental y su modelo epistemológico, colección "Akademia", ed. "Cristianisme i Justícia", Barcelona, 1987, 19pàg.

Com molt adientment s'ens diu a la presentació d'aquesta nova col·lecció, l'I.T.F., interrogat per la significació pràctica del cristianisme a la nostra societat, vol anar publicant en forma de quaderns 3 col·leccions d'objectius diversos:

- La col·lecció "Materiales" ens oferirà textos de gran importància i butlletins bibliogràfics. El P. Ferran Manresa, profesor de la nostra Facultat, és qui ens ofereix en una primera part una introducció, bibliografia adequada, traducció i comentaris al famós text de Pierre Rousselot "Les yeux de la foi". Ben segur que serà un bon instrument de treball per l'estudi personal, cursos monogràfics, seminaris...
- La col·lecció "Akademia" oferirà textos de treballs acadèmics el·laborats per alumnes i membres de l'I.T.F.Ja s'han publicat dos quaderns.

El primer, de J.Pérez Limón,s.j.,és la presentació de la defensa oral i les conclusions del treball escrit d'una tesi doctoral defensada el 14 de desembre de 1986 a l'I.T.F.

El segon, que ara presentarem,és la part d'una tesina de licenciatura Analitza l'estatut de la T.F. basant-se en la categoria hegeliana de "mediació" com a paradigma de l'itinerari reflexiu de l'accés vers Déu. Segons l'autor, l'estatut consisteix en "mediar" entre la Revelació de Déu en Crist i les situacions sòcio-culturals del cristianisme. En les 19 pàgines del present quadern Ordi ens situa el locus propi de la Fonamental, la seva estructura operativa, les eines del teòleg fonamental, les funcions de la T.F., el caràcter de frontera propi d'aquesta disciplina i les concepcions de T.F. que s'exclouen Finalment, conclou assenyalant dues actituds psicològiques bàsiques del teòleg fonamental: senzillesa i radicalitat, o com diu el mateix autor:"és preciso hacer T.F. con una sonrisa benévola en el rostro".

- Per últim, també cal dir que sortirà la col·lecció "Ensayos" amb estudis, propostes, camins monogràfics sobre diversos temes de l'àmbit de la Teología Fonamental.

Amb aquestes noves publicacions es contribueix sens dubte a un fecond diàleg, diàleg que segons l'I.T.F. "es más bien escaso entre aquellos que por distinta razón se dedican o están interesados en la temática relativa a la teología fundamental".

I a tots els qui estudiem ens avisa d'un perill: "nuestra pequeña y modesta experiencia nos dice que de hecho y en la práctica el bagaje teológico-cultural de las generaciones jóvenes - estudiantes de teología y cristianos que se preguintan por la razón de su esperanza - no es demasiado rico".

De nosaltres depèn, doncs!

S.G.

PLANA LITERÀRIA

HE PREGUNTAT AL VENT...

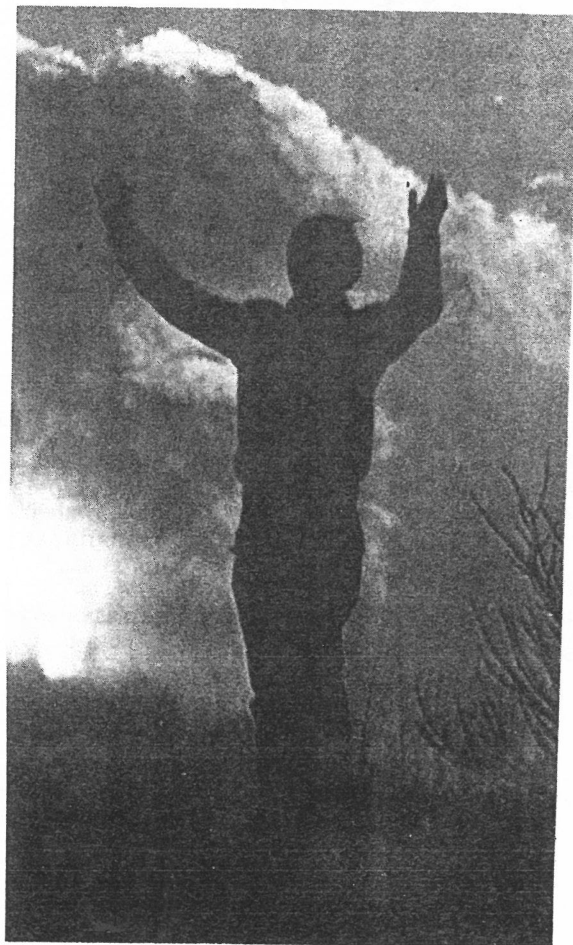
He preguntat al vent, que sento i que no veig,
si en el seu caminar per un espai sens fi
ha trobat Déu...
i amb paraules suaus del seu oreig
m'ha dit que sí
que ell sempre el veu de bon matí
quan beneeix el món, aquest món seu.

He preguntat al sol si ha vist l'amor
amb que la nit i el dia s'han besat
en una dolça abraçada de comiat...
i el sol m'ha contestat sense remor
que en un instant interminable i breu
ha sentit molt a prop el pas de Déu
que ha fet la llum i ha fos la neu.

I jo també l'he sentit dolçament en el meu pit
el bes diví que em dóna un altre dia
i silenciós en oració li he dit:
- Doneu-me Senyor, pau i alegria...
La pau i l'alegria d'estimar
aquest món vostre que cap a Vós camina
sota un cel blau preludi d'un demà
que ens rebreu en vostra mà divina.

JOAQUIM ARNAL I ARANA

1987

PEL FORAT DEL PANY

LA FAL·LÀCIA REVELADA

De tant en tant ve a dinar al Castell i sempre és entretingut de seure a prop seu i fer-la petar. Que si l'estada a Jerusalem, que si aquests de Terra Lliure volen ficar una bomba sota el seient del monarca quan vingui a presidir l'acte del Mil·lenari... o que si per a treure les gavines del Seminari podem ensinistrar un falcó, agafar els ous, posar cable elèctric, o a cops de perdigonada seca; tots ells recursos prou eficaços...

- Això sí! La moral ben alta.

-I és clar. Estem perduts! -respon ell agredolç-.

-Què t'ha semblat aquest curset interdisciplinar?

-Interessant, molt interessant. Si no tractem a la facultat el tema de la increença -accepteu-me la parauleta, malgrat el Fabra-, qui el tractarà? Però que pocs professors que hi han assistit!

-Vergonyós.

-Vols dir que ja t'han entès? El Via burxava de valent!

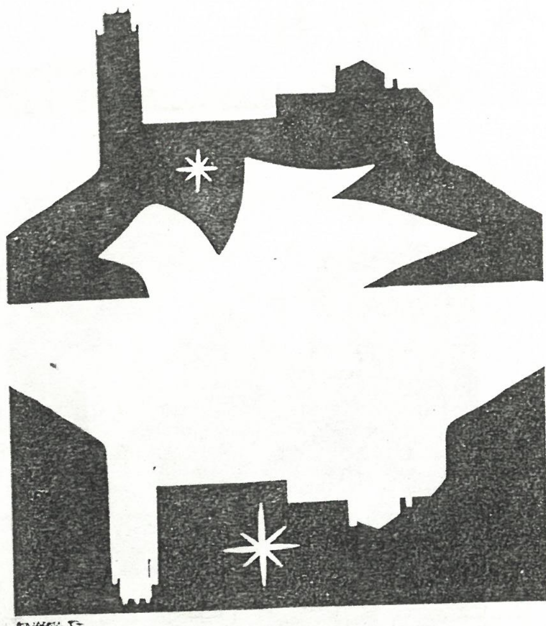
-Encara tremolo.

-I és que la vella dama encara coixeja -li dic-.

-Llegeix Dostoievski, llegeix-lo, que ens cal créixer. Si us plau germana, una mica més de fricandó per a les criatures.

Potser l'any que ve anirà millor.

art.

APLEC DE L'ESPERIT 88